

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „WILD PINK” – cererea de înregistrare nr. 11 701 216

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 9 ianuarie 2017 în cauza R 87/2015-4

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și a celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de reclamante în fața Camerei a patra de recurs a Oficiului.

Motivale invocate

- încălcarea articolului 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009 și a dreptului la apărare;
- încălcarea articolului 75 din Regulamentul nr. 207/2009 și a articolului 296 TFEU;
- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și/sau a articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 16 martie 2017 – RV/Comisia

(Cauza T-167/17)

(2017/C 144/76)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: RV (reprezentanți: J.-N. Louis și N. De Montigny, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

Să declare și să hotărască:

- anularea deciziei din 21 decembrie 2016 a Directorului general al DG HR de trimitere din oficiu a reclamantului în concediu în interesul serviciului în temeiul articolului 42c al cincilea paragraf din Statut și de a-l pensiona începând cu data de 1 aprilie 2017;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivale și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe încălcarea unor norme fundamentale de procedură și pe nelegalitatea unei delegări nelimitate a competențelor AIPN pentru aplicarea articolului 42c din Statut. Acesta este întemeiat de asemenea pe încălcarea principiului egalității de tratament și al nediscriminării.

2. Al doilea motiv este întemeiat pe nelegalitatea articolului 42c din Statut, în măsura în care acesta încalcă considerentele Regulamentului (UE, Euratom) nr. 1023/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2013 de modificare a Statutului funcționarilor Uniunii Europene și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene (JO 2013 L 287, p. 15) și, în special posibilitatea de a facilita funcționarilor continuarea activității până la vârsta de 67 de ani și posibilitatea, în circumstanțe excepționale, să se lucreze până la 70 de ani.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității, a principiului încrederii legitime și a obligației de solitudine. Acesta este întemeiat și pe existența în speță a unei erori vădite de apreciere.

Ațiune introdusă la 17 martie 2017 – M & K/EUIPO – Genfoot (KIMIKA)

(Cauza T-171/17)

(2017/C 144/77)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: M & K Srl (Prato, Italia) (reprezentant: F. Caricato, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Genfoot, Inc. (Montreal, Quebec, Canada)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „KIMIKA” – cererea de înregistrare nr. 13 233 391

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 12 ianuarie 2017 în cauza R 1206/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- recunoașterea și declararea faptului că acțiunea formulată de reclamantă este admisibilă și întemeiată și, în consecință,
- reformarea deciziei atacate;
- trimiterea cauzei la EUIPO în vederea unei decizii de reformare și permiterea în consecință a înregistrării definitive a mărcii Uniunii Europene nr. 13 233 391 chiar și pentru clasele contestate;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată aferente celor trei proceduri.

Motivele invocate

- Încălcarea articolului 15 din Regulamentul nr. 207/2009;
  - Camera de recurs a săvârșit o eroare când a apreciat riscul de confuzie între mărci.
-